

Riigikogu väliskomisjoni istungi protokoll nr 290

Tallinn, Toompea

Esmaspäev, 21. november 2022

Algus 11.15, lõpp 13.00

Juhataja: Andres Sutt (esimees)

Protokollija: Grete Vahter (konsultant)

Võtsid osa:

Komisjoni liikmed: Enn Eesmaa, Maria Jufereva-Skuratovski, Marko Mihkelson, Indrek Saar

Komisjoni ametnikud: Birgit Keerd-Leppik (nõunik-sekretariaadijuhataja), Ivar Mölder (nõunik)

Puudusid: Eerik-Niiles Kross, Mihhail Lotman, Henn Põlluaas ja Mailis Reps

Kutsutud: kollektiivse pöördumise algatajate esindajad Alina Abramova, Adam Alidibirov, Olga Mirina, Danila Sviridov, Polina Oskolskaya, Ekaterina Romanova ja Dmitriy Fillkin, Välisministeeriumi konsulaarosakonna peadirektor Tiina Nirk, Siseministeeriumi piirivalve- ja rändepoliitika osakonna juhataja Janek Mägi ning Haridus- ja Teadusministeeriumi kõrg- ja kutsehariduspoliitika ning elukestva õppe osakonna juhataja Margus Haidak (2. päevakorrapunkt); Välisministeeriumi Euroopa osakonna 3. büroo (Kagu-Euroopa ja Euroopa Liidu üldasjade büroo) direktor Janne Jõesaar-Ruusalu, nõunik Helena Sepandi ning NATO ja julgeolekupoliitika büroo direktor Helga Kalm (3. päevakorrapunkt)

Päevakord:

1. Nädala töökava kinnitamine
2. Kollektiivne pöördumine "Palume aidata üliõpilastel Eestisse jääda!"
3. Türgi parlamendi väliskomisjoni visiidi ettevalmistamine
4. Info ja muud küsimused

1. Nädala töökava kinnitamine

Riigikogu väliskomisjoni nädala (21.11-27.11.2022) töökava

Esmaspäev, 21. november 2022 kell 11.15

1. Nädala töökava kinnitamine
2. Kollektiivne pöördumine "Palume aidata üliõpilastel Eestisse jääda!"
3. Türgi parlamendi väliskomisjoni visiidi ettevalmistamine
4. Info ja muud küsimused

Teisipäev, 22. november 2022 kell 14.00

Ühine istung riigikaitsekomisjoniga

1. Ülevaade uue "Eesti julgeolekupoliitika alused" koostamisest
2. Info ja muud küsimused

Neljapäev, 24. november 2022 kell 13.00

1. Eesti seisukohad 25. novembril 2022 toimuval Euroopa Liidu kaubandusministrite kohtumisel
2. Eesti seisukohad 28. novembril 2022 toimuval Euroopa Liidu arenguministrite kohtumisel
3. Eesti seisukohad 29. – 30. novembril 2022 toimuval NATO välisministrite kohtumisel
4. Eesti seisukohad 1.- 2. detsembril 2022 toimuval Euroopa Koostöö- ja Julgeolekuorganisatsiooni (OSCE) välisministrite kohtumisel
5. Vabariigi Valitsuse algatatud välissuhtlemisseaduse muutmise seaduse eelnõu (714 SE) ettevalmistamine esimeseks lugemiseks
6. Riigikogu otsuse „Riigikogu otsuse „Eesti Vabariigi, Leedu Vabariigi ja Läti Vabariigi Parlamentidevahelise Assamblee Eesti delegatsiooni moodustamine” muutmine” (748 OE) ettevalmistamine esimeseks lugemiseks
7. Eesti Reformierakonna fraktsiooni ettepanek Euroopa Parlamentidevahelise Kosmosekonverentsi Eesti delegatsiooni muutmiseks
8. Info ja muud küsimused

Neljapäev, 24. november 2022 kell 14.00

Ühine istung riigikaitsekomisjoniga

1. Ülevaade julgeolekuolukorra arengutest
2. Info ja muud küsimused

Kohtumised:

Teisipäeval, 22. novembril kell 11.00 kohtub väliskomisjon Türgi parlamendi väliskomisjoni delegatsiooniga.

Kolmapäeval, 23. novembril kell 11.30 kohtub väliskomisjon E-riigi Akadeemia Ukraina küberturvalisuse valdkonna ametnike õpperühmaga.

Neljapäeval, 24. novembril kell 12.00 kohtub väliskomisjon Gruusia parlamendisaadiku Givi Mikanadzega.

Neljapäeval, 24. novembril kell 16.30 kohtub väliskomisjoni esimees Andres Sutt Rootsia suursaadiku Ingrid Tersmaniga.

2. Kollektiivne pöördumine "Palume aidata üliõpilastel Eestisse jääda!"

Andres Sutt juhatas päevakorrapunkti sisse ning mainis, et liikmed kohtusid üliõpilastega ka väliskomisjoni väljasõidul Narvas Tartu Ülikooli Kolledžis. Ta kommenteeris lühidalt, et kollektiivne pöördumine puudutab Vabariigi Valitsuse määrust, millega keelatakse Venemaalt pärit üliõpilastele õppimiseks elamisloa saamine ja pikendamine.

Alina Abramova tänas komisjoni ning tutvustas kollektiivse pöördumise esindajaid. Ta soovis komisjonile tutvustada, kelleks nad õpivad ning miks nad Eestisse tulid. Ta lisas, et ta ise õpib Narva Kolledžis noorsootöö kolmandal kursusel ning töötab samas Kolledžis arendusprojektide koordinaatorina. Samuti on ta töötanud Delfi uudisteportaalil.

Adam Alidibirov tutvustas ennast ja lisas, et ta on pärit Tšetšeeniast ning tuli Eestisse kaks aastat tagasi. Ta õpib Tartu Ülikooli Narva Kolledžis IT-arendajaks. Ta töötab selles samas Kolledžis ning vabal ajal arendab mobiilirakendusi, et muuta eesti keele õppimise protsess lihtsamaks.

Olga Mirina sõnas, et ta on toimetaja ning õpib inglise keele õpetajaks.

Polina Oskolskaya ütles, et ta on Tartu Ülikooli doktorant ning õpib soome-ugri keelte õppekaval. Ta on õpetanud eesti keelt Venemaal üle 10 aasta. Ta esindab Tartus õppivaid Venemaa kodanikke.

Dmitriy Fillkin kommenteeris, et ta õpib inglise ja eesti keele õpetajaks ning on Eestis elanud juba poolteist aastat. Tal on kindel soov tulevikus oma elu siduda keelte õpetamisega, mida ta juba ka praegu teeb.

Ekaterina Romanova sõnas, et ta oli samuti Narva Kolledži üliõpilane, kuid sellest aastast läks õppima Viljandi Kultuuriakadeemiasse. Ta õppis Narva Kolledžis erialal keeled ja mitmekeelsus koolis ning töötab hetkel inglise keele õpetajana.

Danila Sviridov ütles, et ta on Tartu Ülikooli Narva Kolledži noorsootöö eriala tudeng ning töötab Narva noortekeskuses. Ta töötab laste ja noortega ning püüab arendada Eesti ja teiste Euroopa riikide vahelist koostööd noorsootöö valdkonnas. Tulevikus soovib ta tegeleda inimõiguste kaitsmisega.

Alina Abramova sõnas, et Ida-Virumaal on kõige suurem töötuse määr ning õpetajaid on väga vaja, eriti neid, kes oskavad eesti keelt. Tudengite soov on olnud õppida eesti keel selgeks ning töötada Narvas või Ida-Virumaal. Nad on seisukohal, et Eestis on väga vaja spetsialiste, kellel on kõrgharidus ning eesti keele oskus.

Dmitriy Fillkin soovis rääkida keelest ja integratsioonist. Kõik tudengid, kes tulevad väljastpoolt Euroopa Liitu Eestisse õppima, peavad läbima eesti keele õppeaasta, mille lõpus peab neil omandatud olema B2 keeletase. Selle kõrvalt õpitakse ka Eesti kultuuri ja ajalugu. Siis saavad tudengid Narva Kolledžis oma eriala jätkata. Ta lisas, et ta ise hakkas eesti keelt õppima juba Venemaal. Ta armastab eesti keelt ja Eesti riiki. Ta sooritas poolteist aastat peale Eestisse õppima tulemist edukalt B2 taseme riikliku keeleeksami ning soovib järgmine aasta läbida C1 taseme keeleeksami. Paljud tudengitest töötavad juba oma eriala raames. Oluline on märkida, et nende õpingud on tasuta, st selle eest tasub Eesti maksumaksja ja õppijaid soovivad Eesti riigile selle raha tagastada siin töötamisega.

Polina Oskolskaya rõhutas, et nad ei saa rääkida kõikide üliõpilaste nimel, kuid nad esindavad siin suurt rühma inimesi, kes on Eesti riigile lojaalsed ning soovivad oma tulevikku selle riigiga siduda. Nad ei kolinud Eestisse, et saada siin haridus ja minna tagasi Venemaale, vaid nad on siin sooviga rajada oma kodu. Nende eesmärk on saada tulevikus Eesti kodakondsus. Kuna Eestis ei saa omada topeltkodakondsust, siis on nad teadlikud, et peavad Venemaa kodakondsusest sellisel juhul loobuma. Nad oleksid valmis seda ka kohe tegema, kuid kodakondsuse saamiseks peab Eestis elama vähemalt 8 aastat. Eestisse kolides võtsid nad kaasa kõik oma vara ning jätsid oma elu Venemaal. Nad on saanud uusi sõpru, uusi töökohti ning loonud perekondi. Nad on armunud Eesti riiki, keelde ja kultuuri ning nad armastavad Eesti turvalisuse, võrdsuse ja aktsepteerimise õhkkonda.

Danila Sviridov sõnas, et nad on venelaste noor põlvkond, kes juba Venemaal elades näitasid aktiivselt oma positsioone ning seisid euroopalike väärtuste eest. Nad on võidelnud oma vabaduse ja õiguste eest, teades, et see on ohtlik. Paljud neist on osalenud demonstratsioonides Venemaa ametivõimude vastu, edendanud inimõigusi ning olnud vabatahtlike organisatsioonide liikmed. Osad neist on LGBTQ vähemuste liikmed. Ta lisas, et selle tõttu ei saa nad ennast Venemaal turvaliselt tunda ning noored lahkuvad demokraatlikesse riikidesse, kus nad ei pea kartma oma elu või vabaduse eest. Kõige tähtsam on see, et nad on saanud Eesti ühiskonna osaks ning nad on vastu võetud, vaatamata sellele, kust nad pärit on.

Ekaterina Romanova lisas, et kõige kohutavam päev nende jaoks on olnud 24. veebruar 2022, millal Venemaa alustas täiemahulist sissetungi Ukrainasse. Nad ei toeta Venemaa poolt algatatud sõda Ukrainas ning Venemaa välispoliitika põhimõtteid. Narva Kolledži tudengite seas on palju neid, kes on väljendanud oma arvamust avalikult ning on võtnud osa sõjavastastest meelevaldustest. Nad on toetanud ja toetavad siiani Ukrainat, Ukraina armeed ning ukrainlasi abistavaid organisatsioone. Näiteks aprillikuus, kui Ukraina põgenike arv

kasvas hüppeliselt, löid nad Narva linna vabatahtlikest koosneva põgenike keskuse. Ta lisas, et Rahvusvahelises Migratsiooniorganisatsioonis (IOM), mis tegutseb Narvas, töötab mitmeid Venemaa kodanikke, kelle ülesandeks on osutada sõjapõgenikele abi. Nad väljendavad oma tegevuste kaudu oma seisukohti. Venemaa seaduste järgi on nad kurjategijad ning tagasi Venemaale minek oleks nende jaoks ohtlik. Rahvusvahelise kaitse saamiseks peaksid nad täitma teatud kriteeriume, näiteks peaksid olema neid vastavad tõendid otsesest ohust. Elanud mitu aastat Eestis, ei vasta tudengid nendele kriteeriumitele.

Alina Abramova võttis pöördumise esindajate jutu kokku ning lisas, et pöördumise eesmärk on paluda leida võimalus ja juriidiline vahend, et teha vahet, kas üliõpilaste näol on tegemist Venemaa agressiooni toetajatega või Venemaa immigrantidega, kes toetavad Ukrainat ja Eestit, on mitu aastat Eestis elanud ja töötanud Eesti hüvanguks.

Dmitriy Fillkin lisas, et probleem on selles, et nad kõik tahavad Eestisse jääda ning Eesti riik on saanud nende jaoks juba koduks. Aastate jooksul on nad panustanud Eesti rahva, riigi ja demokraatia heaolusse.

Andres Sutt soovis esmalt suurelt tunnustada kõiki kollektiivse pöördumise esindajaid, kes räägivad väga heas eesti keeles. See on imekspandav, kui kiiresti on nad omandanud eesti keele ning see on väga suur eeskuju. Ta saab aru, et nende praktiline mure on, et nende Eestis viibimise õiguslik alus hakkab lõppema ning sanktsiooni määruse tõttu ei ole hetkel varianti neid pikendada.

Enn Eesmaa tänas samuti pöördumise esindajaid. Tal on hea meel, et istungil on esindatud ka Tartu ja Viljandi tudengid. Sarnaseid lugusid on väga palju. Komisjoni liikmed on saanud Tallinna muuseumitöötajate pöördumise, millega soovitakse toetada tudengeid sarnases olukorras. Eesti Muusika ja Teatriakadeemia õppejõud Malle Maltis on samuti saatnud kirja. Selles tuuakse välja, et Venemaa kodanik Svetlana Radionova on lõpetanud bakalaureuseõppe pärisuusmuusika erialal ja elab Eestis aastast 2018. Tema abikaasa on samuti Venemaa kodanik ja nad valdavad mõlemad eesti keelt. Tema elamisluba on seotud abikaasa elamisloaga. Probleemistik on palju laiem, kuid ta on kindel, et ministriumite esindajatele on see juba teada.

Andres Sutt andis sõna ministriumite esindajatele.

Tiina Nirk sõnas, et neid pöördumisi on kõikides valdkondades mitmeid. Vabariigi Valitsus otsustas kehtestada sanktsiooni lähtuvalt Eesti julgeolekuolukorrast. Seda sanktsiooni on muudetud ja pikendatud mitu korda, sh et õpinguid saaks lõpetada. Kõiki pöördumisi vaadatakse paketina ning tuleb aru saada, mis on prioriteet ja kus saab midagi muuta. Seda, kus tehakse erandeid, peab arutama Vabariigi Valitsus ning kaasata tuleb julgeolekuasutuste hinnanguid sellele olukorrale.

Janek Mägi tunnustas tudengeid nende hea eesti keele oskuse eest. Neid gruppe, kes on selle sanktsiooni määruse peale sõna võtnud, on veel ning tõsiselt kurb, et inimesed peavad kannatama väikese grupi inimeste käitumise pärast, kes on põhjustanud maailmas nii palju surma ja koledust. Põhjus selle sanktsiooni määruse andmiseks oli see, et Eesti riigil ei ole võimekust välja sorteerida neid inimesi, kes toetavad sõda Venemaal ning kes mitte. Seda, mida Vabariigi Valitsus on poliitilisest tahtest tulenevalt kehtestanud, on võimalik ka muuta.

Margus Haidak kommenteeris, et kõrghariduse omandamise näide on väga positiivne sellest, kuidas motivatsiooni olemasolul saavad inimesed väga kiiresti eesti keele selgeks ja on valmis panustama Eesti ühiskonda. Väga oluline aspekt on see, et need eelpoolmainitud eestikeelsed õppekavad on rahastatud Eesti riigi poolt. Murekoht, mis siit on välja tulnud: elamisluba antakse õppekava nominaalkestvuseks, tavapäraselt pikeneb õpe keeleõppe tõttu ühe aasta võrra ja see tekitab vajaduse elamisluba pikendada, et oleks võimalik õpingud lõpetada.

Õpetajana Eestis töötamiseks on vajalik magistrikvalifikatsioon ja see tähendab, et peale esimese astme lõpetamist on vaja uut elamisluba. Siin oleks hea, kui me saaksime vaadata kahte gruppi eraldi. Üks grupp, kes juba õpivad Eestis ja soovivad ka edaspidi Eestisse panustada ning kelle puhul on riigil rohkem võimekust hinnata nende motivatsiooni ehk läheneda juhtumipõhiselt. Teine eraldi grupp on need, kes alles tahaksid Eestisse õppima tulla ja kelle puhul on tegelikult motivatsiooni keerulisem välja selgitada. Kindlasti peab pidama silmas seda, et seoses Ukraina sõjaga on Eestisse saabunud väga palju Ukrainast pärit sõjapõgenikke ning Eesti riik on loonud märkimisväärse hulga õppekohti just Ukraina üliõpilastele. Need siinsed noored näitavad, et Eesti kõrgharidussüsteem on pigem edulugu.

Andres Sutt tundis huvi, millal hakkavad esimeste tudengite elamisload lõppema.

Alina Abramova vastas, et mõnel järgmisel aastal ning on ka tudengeid, kelle elamisluba on juba lõppenud.

Maria Jufereva-Skuratovski ütles, et ta õppis magistrantuuris Tartu Ülikoolis ning tal on suhteid paljude tudengitega Venemaalt, eriti soome-ugri üliõpilastega. Tal on kahju, et pöördumise esitajad peavad siin olema ning tõestama ennast Eesti riigile lojaalsetena. Tema kogemus on näidanud, et enamus neist, kes Eestis on õppinud, jääksid Eestisse elama ning tegemist on väga väärtuslike inimestega Eesti jaoks. Ta on nõus Haridus- ja Teadusministeeriumi seisukohaga, et oleks vaja eristada kahte gruppi: neid, kes juba Eestis õpivad ning neid, kes alles soovivad Eestisse tulla. Ta loodab, et Vabariigi Valitsus suudab teha selles olukorras erandeid.

Indrek Saar soovis samuti tudengeid tunnustada seetõttu, et nad on eesti keele suutnud nii heal tasemel ära õppida linnas, kus on venekeelne keskkond. Ta soovis küsida Haridus- ja Teadusministeeriumilt, mida nad pakuksid Vabariigi Valitsusele välja selleks, et seda probleemi lahendada.

Margus Haidak sõnas, et need arutelud on alles ees, üks lahendus leiti suvel. Vabariigi Valitsus on see, kes otsused teeb.

Indrek Saar uuris, et kas ta saab õigesti aru, et neil ei ole esialgset versiooni lahendusest ning neil ei ole teada, millal Vabariigi Valitsus võiks seda arutada. Ta uuris, kas nad on enda jaoks mingi tähtaja seadnud.

Margus Haidak sõnas, et ta ei oska hetkel tähtaegade osas vastata.

Andres Sutt lisas, et siin ongi oluline info kokku koguda ning siis vaadata, mis võiks olla edasine tegevuskava.

Marko Mihkelson tervitas tudengeid Tallinnas ning uskus, et nende esimene kohtumine Narvas oli paljudele kolleegidele silmi avav. Tudengite kodanikujulgus ja aktiivsus on täpselt see, millisena ta soovib Venemaad tulevikus näha. Ta usub, et väliskomisjon teeb kõik selleks, et tudengite sõnum ja tahe leiaksid reaalsed vastused, mis on kohane ühele demokraatlikule riigile. Ta mõistab, et tegemist ei ole ametite tasandil otsustamisega, vaid see probleem vajab poliitilist suunist. Oluline oleks arutada neid teemasid vastavate ministritega. Siinjuures tuleks ka analüüsida, kuidas kehtestatud sanktsioonipoliitika toimub Eesti Vabariigi huvidest lähtuvalt. Eesti riigi peamine eesmärk on kaitsta oma suveräänsust, sõltumatust ning et sisejulgeolek oleks tagatud. Neid otsuseid tehes tuleb silmas pidada, et me aitaksime inimesi, kes hoiavad Eesti, mitte Venemaa poolele.

Andres Sutt nõustus, et tegemist on poliitilise tasandi otsusega.

Enn Eesmaa tundis huvi, kas sarnaste probleemide kohta on olemas ka andmestik teistest Euroopa Liidu liikmesriikidest. Ta tundis huvi ehk võib olla tegemist laiemaga probleemiga, mida tasub võib-olla ka Euroopa Liidu tasandil tähele panna.

Alina Abramova sõnas, et tudengid soovivad jääda just Eestisse, kuid nad ei saa magistriõppesse minemiseks ega tööle asumiseks endale uut elamisluba.

Enn Eesmaa tundis huvi, kas sarnases olukorras tudengeid on ka Soomes.

Dmitriy Fillkin vastas, et Soomes keelati hiljuti Venemaalt sisenevate kodanike arvu

suurenemise tõttu sisenemine riiki turismiviisaga. Siiski aga lubatakse Venemaa kodanikel asuda Soome õppima ning neile väljastatakse vajadusel uusi elamislubasid.

Andres Sutt kommenteeris, et kõik sanktsioonid on rahvusliku julgeoleku küsimus ning tudengid tõid oma pöördumises ilusti välja lojaalsuse ja julgeolekumõõtmel. Arutelust kõlas läbi, et siin on tegemist kahe rühma inimestega. Ühed on need, kes olid siin õppimas enne 24. veebruari 2022 ning teised on need, kes alles soovivad siia tulla ning selle pinnalt tulekski lahendusi otsida.

Marko Mihkelson mõistab, et sõjapõgenikest tulenev suur surve vajab ressursi. Ta tundis huvi, kas ministeeriumitel on infot, kui mitu huvigrupi on pöördunud eelmainitud murega nende poole.

Janek Mägi vastas, et ta ei oska kahjuks täpsemat statistikat välja tuua, kuid kõige suurem number sisserändajatest on pereränne, seejärel töötamine ning siis õpiränne. Tegelikult räägitakse tuhatkonnast elamisloast, mis on aastas antud ehk iga kolme aasta järel peaks tuhatkond elamisluba aeguma. Selleks, et Vabariigi Valitsus võtaks selle teema arutlusele, peab keegi selle sinna viima. Siseministeerium, olenemata ressursi küsimusest, ei ole selles valdkonnas kategooriline ning mujalt tulenevaid ohte tajutakse suuremana.

Alina Abramova lisas, et Tartu Ülikooli Narva Kolledžis õpib 67 Venemaa Föderatsiooni kodanikku. Nende puhul võiks olla võimekus otsustada individuaalselt.

Polina Oskolskaya lisas, et Tartu Ülikoolis on kokku õppimas 300 Venemaa Föderatsiooni kodanikku, kellest kõigi puhul ei ole kindel, et nad soovivad Eestisse jääda. Osad neist õpivad rahvusvahelisel õpekavadel.

Margus Haidak sõnas, et tema teadmise kohaselt peaks Venemaa Föderatsiooni ja Valgevene tudengite arv Eesti ülikoolides olema 190, kellel lõpeb järgmisel aastal õppimise nominaalaeg. Neid, kellel on teadaolevalt lisakeele aasta tõttu loa pikendamise vajadus, on 34. Ehk juhtumeid ei ole kindlasti tuhandeid, vaid see arv, kellest räägitakse, on pigem sadakond kõikide kõrgkoolide kohta.

Marko Mihkelson sõnas, et tudengid ütlesid neile Narvas visiidil olles, et kindlasti mitte kõik 67-st tudengist ei tahaks Eestisse jääda, kuid ta tundis huvi, kui suur see arv võiks olla.

Alina Abramova vastas, et ta ei oska öelda täpselt numbrit, kuid umbes kolmveerand nendest.

Maria Jufereva-Skuratovski tundis huvi, kes peaks olema selle teema eestvedaja.

Tiina Nirk vastas, et teema peaks valitsusse viima valdkonna eest vastutav minister ehk praegusel hetkel haridus- ja teadusminister.

Andres Sutt sõnas, et komisjon arutab seda teemat kindlasti edasi.

Enn Eesmaa sõnas, et Narva visiidil küsiti tudengitelt, et kui neil oleks hüpoteetiliselt võimalus taotleda kiirendatud korras Eesti Vabariigi kodakondsust, siis jäi komisjoni liikmetele mulje, et kõik oleksid sellest huvitatud. Nagu kõnelejad enne ütlesid, siis me ei tohi unustada seda, mis juhtub siis, kui need tudengid saadetakse tagasi Venemaale. Ta tundis huvi, mis saab siis, kui osa nendest inimestest küsib poliitilist varjupaika, sest Venemaal ootab neid karistus.

Janek Mägi sõnas, et poliitilise varjupaiga palumine annab automaatselt õiguse jääda Eestisse, kuni menetluse kohta on tehtud lõplik otsus ehk kohtumenetluseni välja. Küll aga ei tohi selle õigusliku alusega inimesed senikaua Eestis töötada. Töötavalt inimeselt võtta ära töö ja suunata ta varjupaigamenetlusse ei ole kõige parem lahendus. Küll aga on see lahendus päästa ennast võimaliku karistuse eest koduriigis.

Alina Abramova kommenteeris, et nad on arutanud, mis võiks olla võimalik lahendus ja üks lahendus võiks olla taotleda elamisluba töötamiseks või õppimiseks, kui neil on Eestis omandatud kõrgharidus.

Andres Sutt võttis arutelu kokku ning tunnustas kollektiivse pöördumise esitajaid, et nad on

ise võimalike lahenduste peale mõelnud. Väliskomisjon jätkab selle teema arutelu.

3. Türgi parlamendi väliskomisjoni visiidi ettevalmistamine

Janne Jõesaar-Ruusalu, Helena Sepandi ja Helga Kalm andsid ülevaate Eesti ja Türgi kahepoolsetest suhetest ning vastasid komisjoni liikmete küsimustele.

4. Info ja muud küsimused

Infot ei olnud ning muid küsimusi ei tekkinud.

(allkirjastatud digitaalselt)
Andres Sutt
juhataja

(allkirjastatud digitaalselt)
Grete Vahter
protokollija